

PRVI KORAKI

24. pesniška zbirka naših učencev

OSNOVNA ŠOLA
OLGE MEGLIČ
P T U J

2018

KAZALO

SKRIVNOSTNI KRAJ.....	5
MUCA SE PODI	5
KODA	6
ZIMA!	6
KORENČEK	7
NOGOMET	7
MATERINSKI DAN.....	8
MOJA ŠOLA!.....	8
PESNIK	9
BOŽIČEK.....	9
ŠOLSKE MORE.....	10
BOŽIČEK.....	10
DRUŽINA - TRIJE MUŠKETIRJI.....	12
KAČA.....	12
MOJI NAJBLIŽJI	12
ZIMA	13
ZIMA	13
DRUŽINA	13
RECITACIJA ALI DEKLAMACIJA	15
ZAJČKI.....	15
BOŽIČ	16
BOŽIČNI ČAS	16
JAMSKI DUH.....	18
PRIJATELJ	18
PESEM.....	19
PTUJ.....	19
PARIZ	19
KJER HISA MOJEGA STOJI OČETA.....	21
LJUBEZEN.....	22
MAKE UP	22
MOJA RODNA VAS.....	23
UMETNOST.....	24
PESEM O MOJEM ATIJU.....	24
ZIMA	27
NEKOČ.....	27
OTROŠTVO	28
ZIMA	28

MIŠKA IN TRIJE PALČKI	29
MOJ OTROK IMA VROČINO	29
SVET	30
HRUŠKA NESREČNICA	31
BOŽIČ JE PRED VRATI	32
PRAZNIKI	32
PRIJATELJSTVO	33
PRAZNIKI	33
POČITNICE	34
NOČ JE	34
MOJA PRIJATELJA	35
NOGOMET	35
BRANKO JE NAGAJIV	35
SNEŽAK	36
SNEŽAK	36
PRIJATELJSTVO	38
ŠOLA INVALIDOV	38
KEMIJA	39
SNEŽAK	39
NOVO LETO	40
ZIMA JE TU	40
JELENČEK	41
ŠOLA	41
ZIMA	42
MOJE MALE MUCE	44
SNEŽAK IN BOŽIČEK	45
PETER VETER	45
NOVO LETO	46
NARAVA	47
ČAS	48
LJUBEZEN	49

Andreja Stočko, 7. b

Ana Vindiš, 9. b

SKRIVNOSTNI KRAJ

Ko zvečer zaspim,
grem tja,
kamor nihče ne hodi,
v svet, za katerega vem samo jaz!

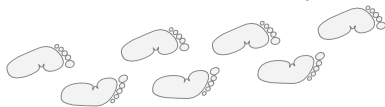
Ko sem na tem kraju,
sem vesel
in kakor rima na veselje
so vse moje želje.

Vsaka želja je posebna,
ko si jih priznava,
se smejiva
in skupaj sva.

Ko tako uživava,
nenadoma slišim glas:
»Tim! Zbudi se,
v šolo moraš«.
Joj, škoda – pa kako sladko je bilo,
a vem, da zvečer spet
grem na sreče kraj.

Tim Vinkler, 6. a

MUCA SE PODI

MUCA SE PODI,
KAKOR LEV RJOVI.
TAM JE MIŠ – NJAM!
IZGLEDAŠ DOBRO.
MIŠKA, KAM?

Zala Merc, 2. b

KODA

Kaj je koda?
Koda nam vrata zapira
in nam skrivnosti skriva.

Kodo težko ugotoviš,
saj je težek njen zapis.
Skrivnost je velika,
saj je na koncu pika.

Le kdo mi to prikriva?
Kaj koda skriva?

Nekaj sem ugotovil,
kodo bi skoraj razkril
pa sem zopet vse pozabil.

Bruno Bali, 6. a

ZIMA!

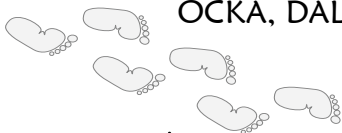

Zima, pridi k nam!
Kje si? Daleč tam.
Tu moj dom je,
zemlja vsa,
prosim, pridi k nam,
letos tudi, ja ja ja.
Le brez skrbi,
tukaj smo mi,
ki pomagamo ti,
da pričaramo si lepe
in bele praznične dni!

Hana Kmetec, 2. b

KORENČEK

ŠE KORENČEK JEDEL BOM,
OČKA, DALEČ VIDEL BOM.

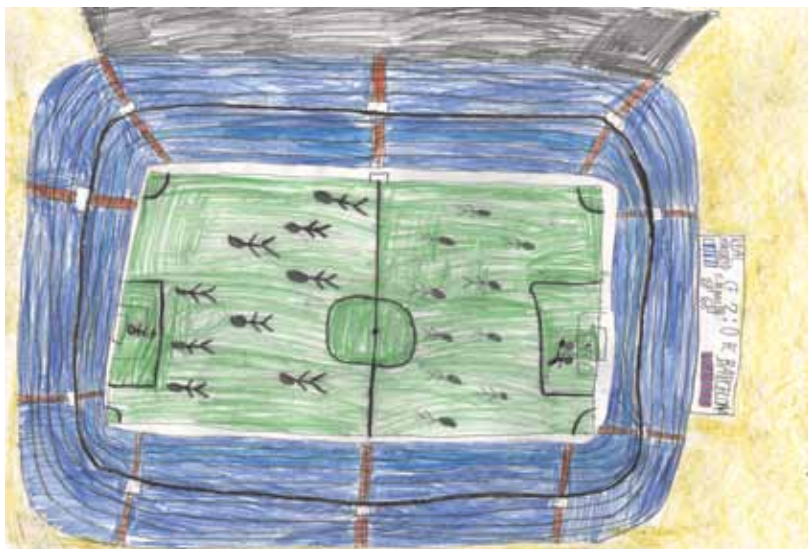

Kevin Rajh, 1. b

NOGOMET

NOGOMET JE MOJ SVET.
ZJUTRAJ SE ZBUDIM
IN PREDEN ZA ZOBKE POSKRIBIM,
ŽE VČASIH NA IGRIŠČE ZDRVIM,
DA SE ZA ŽOGO PODIM.
NOGOMET JE SUPER IGRA,
SAJ PRI NJEJ SMO ZBRANI VSI!
ŽOGA SE POVSOD ODBIJA
IN VRATARJU ČEZ NOGE SPOLZI.

Nai Kampl, 2. b

Kristjan Matuš, 7. a

MATERINSKI DAN

Draga mami,
na ta dan ti želim veliko sreče,
veselja in kakšnih želja.

Radi te imamo vsi iz srca,
a jaz ti pošiljam poljubčka kar dva.

In še en šopek ti dam,
z ljubeznijo obdan.

Ela Gašparič in Lara Simončič, 6. a

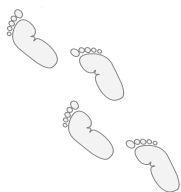
MOJA ŠOLA!

Moja šola Olgica lepa je,
ker moja je.
Veliko naučim se v njej,
rišem, pišem in računam.
Učiteljico dobro imam,
s prijatelji se rada igram!

Moja šola je najboljša,
tudi himno svojo ima.
Olgica je naša šola,
pojemo ji vsi v en glas.
Moja, tvoja, skupna nam.

Hana Kmetec, 2. b

PESNIK

Pesnik poezijo rad ima,
saj je njegov zaklad sveta.
Poezijo napisal je,
na list rime položil je.

Pesnik pesem napiše
in jo včasih
tudi zbriše,
pogosto kaj dopiše,
pripiše ali nariše.

Bruno Bali, 6. a

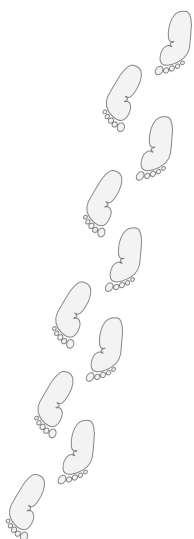
BOŽIČEK

BOŽIČEK K NAM PRIHAJA
IZ NEZNANEGA KRAJA.
DREVESA SMO PRIPRAVILI
IN PISEMCA NASTAVILI.
ŠKRATKI DARILA SO NAREDILI,
DA BI LAHKO VSAKEGA OD NAS
OBDARILI!
DARILA SE VESELIMO,
KER VEDNO KAJ NOVEGA DOBIMO.

LI LUI LI VESELI SMO VSI,
KER BOŽIČEK K NAM HITI.

Maja Kovačič, 1. b

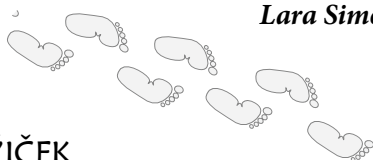
ŠOLSKÉ MORE

Ko ven pogledam,
vidim prelep beli sneg.
V spominih se mi šola naslika
in nasmeh na obrazu,
a ko pomislim na veliko knjig in učenja,
ta smeh hitro upade.
Pogledam na mizo polnoooooo knjig, besedila,
Kupe raznega čtiva – kakšna groza!
Še enkrat pogledam ven,
vidim prelep beli hrib in pomislim,
kako lepo je zunaj biti,
ko bi le lahko.
Pa pomislim – če potrudil bom se,
mogoče pa bo kaj.
Grem se lotit dela,
ker res želim si to.
Od učenja postanem čisto poten,
a spomnim se, da so bile le sanje,
se potopil sem vanje!
Uhh, kakšna sreča,
da na mizi je le praznična sveča!!!

Lara Simončič, 6. a

BOŽIČEK

BOŽIČEK,
TI SE MI SKRIJEŠ KOT PTIČEK.
KO ZJUTRAJ SE VSTANEM,
NAJDEM POD SMREKO DARILO,
NATO JE PRI NAS
VESELJA OBILO.

Brin Žnidarič, 2. b

Nick Rakuš, 1. b

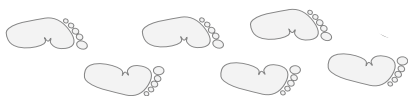

Nika Vidovič, 4. a

DRUŽINA – TRIJE MUŠKETIRJI

MI SMO TRIJE MUŠKETIRJI,
Z NAMI LEPO JE.
RADI SE IMAMO,
TUDI DRUGE RADI IMAMO.

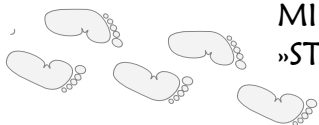
MAMI, NIA IN KAN
SKUPAJ SMO VSAK DAN.
SREČNI IN VESELI
POTUJEMO ČEZ DAN.

Nia Zilić 1. b

KAČA

KAČA LEZE
SIK, SIK, SIK,
MIRNO REČE:
»STRUPEN JE MOJ PIK.«

Kevin Rajh, 1. b

MOJI NAJBЛИŽJI

V MOJI BLIŽINI JE MAMICA.
V MOJI BLIŽINI JE SESTRICA.
ZA VSE NAS PA ATI SKRBI,
DA NIČ NAM SE NE ZGODI.

RADI SKUPAJ POJEMO, SE SMEJIMO,
NAJRAJE PA DAN ZUNAJ
PREŽIVIMO.
TAKRAT SONČEK GREJE NAS,
DA NAŠIM SRČKOM NI DOLGČAS.

Katarina Gornik 1. b

ZIMA

JESEN JE ODŠLA,
ZIMA JE PRIŠLA.
PRINESLA JE SNEG,
SNEŽINKE Z NEBA,
OTROCI ŽE DELAJO
SNEŽAKA DOMA.

SNEŽAK JE EN MOŽ –
VELIK IN BEL,
V ROKI IMA METLO,
TRI GUMBKE IN ŠAL,
NAMESTO NOSA PA
ŽE NOSI KORENČEK ZREL.

Noah Arsič, 1. b

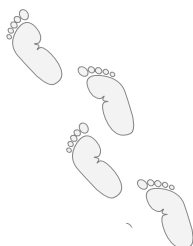
ZIMA

ZIMA JE PRIŠLA
IN S SESTRICO NA SNegu SVA.

SE SMUČAVA, DRSAVA IN SANKAVA,
OBA VESELA SVA.

Kai Haunholter, 1. b

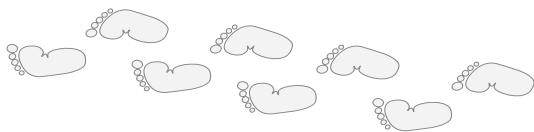
DRUŽINA

MOJA DRUŽINA ŠTIRI ČLANE IMA,
ATI, MAMI, BRATEC IN SESTRICA.

RADI SE IMAMO,
KO SMO SKUPAJ, SE IGRAMO.

Lia Sledič 1. b

Stina Lah, 7. a

RECITACIJA ALI DEKLAMACIJA

Pesništvo je težka zadeva,
ki koncentracijo zahteva.
A, ko rima v glavo ne gre,
pozabimo čisto na vse.
Po tihem se v glavi jezimo in sprašujemo,
zakaj tole ne gre?
Recitiram si pesem, vzamem pisalo, želim pisati
pa spet mi misel v oblake gre.

Deklamacija ali recitacija, kaj je zdaj to?
Veliko lažje bi bilo,
če vse rimano bi bilo.
Rima in kitica se težko ujemata,
poskušam, poslušam cel rdeč,
a na koncu ugotovim,
da trud ni bil odveč.

V šoli učili smo se, a kaj ko težko je vse.
Na pamet naučiti pesmi kar dve – to je šment.
Recitacija ali deklamacija – katera je zdaj?
Na pamet naučiti še gre, a povedati jo iz srca,
pa težko je.

ZAJČKI

Lara Simončič, 6. a

V MOJEM VRTU ZAJČKI SO,
BRŽ KORENČEK MI POJEDO
IN NA GLAS SE SMEJEJO.

Brina Malovič, 1. b

BOŽIČ

BOŽIČ JE ČAS,
KO SE VESELIMO,
DOBRE, DOBRE PIŠKOTE PEČEMO
IN SE POSLADKAMO.

PIŠEMO PISMA BOŽIČKU,
POSTAVIMO SMREČICO,
DRUGI DAN POD SMREČICO
SO DARILA,
KI NAS RAZVESELIJO
IN ŽE JE NAOKROG ENO LETO.

Žana Vidovič, 1. b

BOŽIČNI ČAS

HLADEN VETER, SNEG IN MRAZ
K NAM PRIŠEL JE BOŽIČNI ČAS.

V NAŠI HIŠI PO PIŠKOTIH DIŠI,
POGLEDAM SKOZI OKNO
IN ZUNAJ SNEŽI.

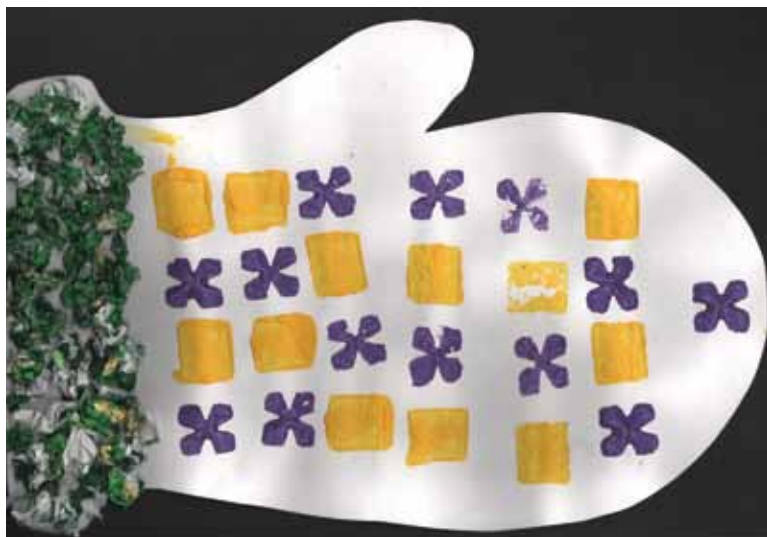
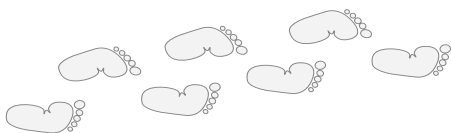
TOPLO SE OBLEČEM,
GREM DELAT SNEŽAKA,
UPAM,
DA ME ZUNAJ BOŽIČEK ČAKA.

NAMESTO BOŽIČKA
ME POD JELKO ČAKAJO DARILA,
TAM ŠKRATA STA JIH SKRILA.

Leila Bećirović, 1. b

Tina Majnik, 1. a

Alen Gojčič, 1. b

JAMSKI DUH

V jami duh straši,
pa ga ni za videti,
moč nevidnosti ima,
pa ga nobeden ne pozna.

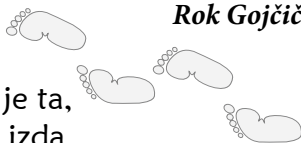

Duha smo iskali
pa se v jamo zapeljali,
duh nas je ustrašil
in še preplašil!
Zdaj se vsi bojimo
in iz jame že hitimo.

Duh je zdaj osamljen,
ker prijatelja hoče,
ker pa ga nima,
zdaj milo joče.

V bližini strašne jame
strašna hiša stoji,
v kateri strašna pošast straši,
v jamo pritepta,
ko duh jo zagleda,
postaneta prijatelja.

PRIJATELJ

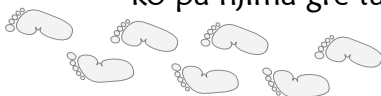
Rok Gojčič, 5. a

Pravi prijatelj je ta,
ki te nikoli ne izda.
Zaupaj ti vse svoje skrivnosti
in njegove družbe ti ni nikoli zadosti.
Rada ga imam,
ga nikoli ne izdam,
z njim se najraje smehljam.

Zala Raušl, 5. a

PESEM

Pesmi ni lahko napisati,
prava muka ti je to.
Saj za pesem ni navdiha,
ko oziraš se povsod.
Kako Prešeren in še Pavček
rimo takoj ustvarita?
Meni ni to taka šala,
ko pa njima gre takoj.

PTUJ

Ela Gašparič, 6. a

Na Ptuju sta živila moj ded in praded.
Na Ptuju sta veliko doživela
in bila vedno vesela.
Na Ptuju je tudi meni lepo,
zato rada ga imam zelo.

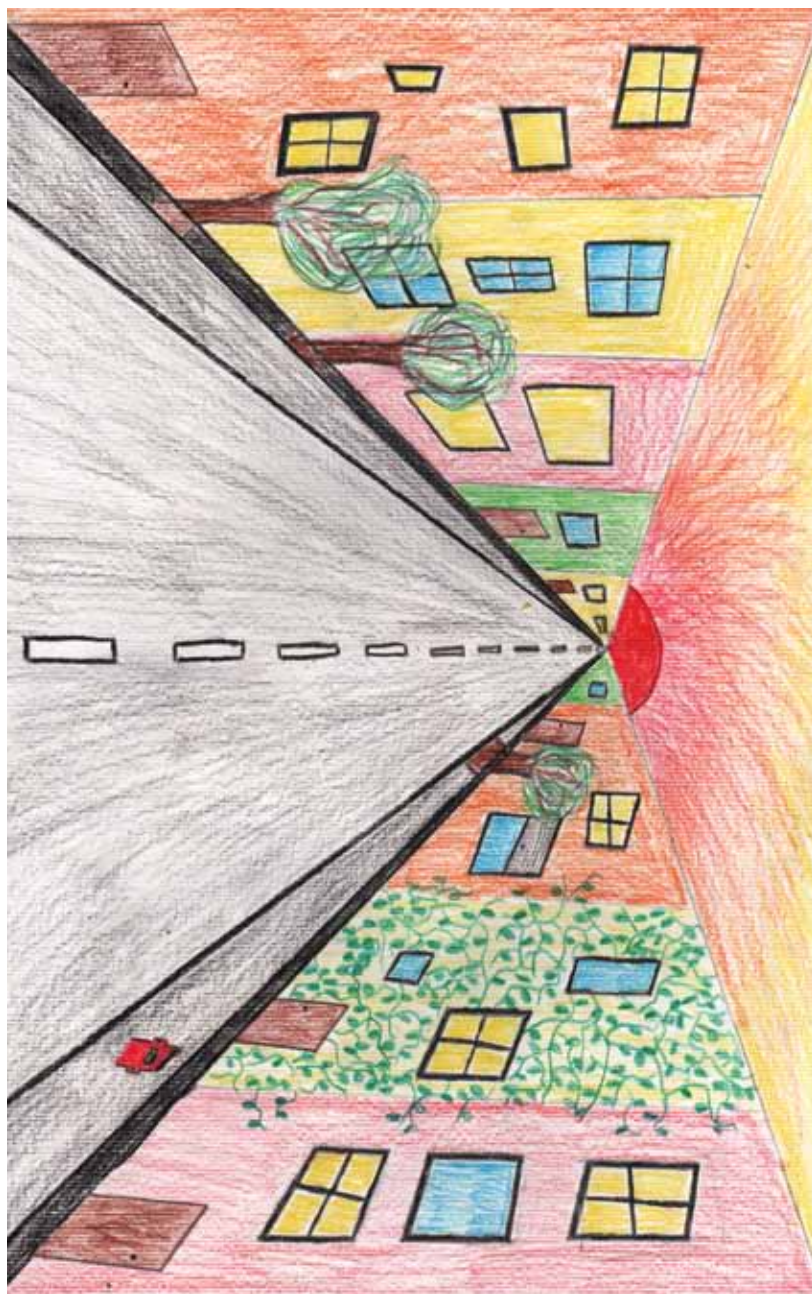

PARIZ

Mina Mahorič, 2. a

V Parizu so ljudje oblečeni v bluže,
tam imajo slikarji svoje muze.
Pod Eifflovim stolpom se sprehajajo pavi,
čudne klobuke imajo na glavi.
Ulice so polne starih hiš.
Glej jo mačko, skoraj je ujela miš.
Iz številnih pekarn dišijo »baguette«,
iz vrhunskih gostiln pa same specialitete.
To je mesto, v katerem živi nešteto ljudi,
to je mesto, ki tudi ponoči ne spi.
Želim si, da enkrat v življenju grem tja,
kjer veliki Napoleon bil je doma.

Nuša Arnuš, 2. a

KJER HIŠA MOJEGA STOJI OČETA

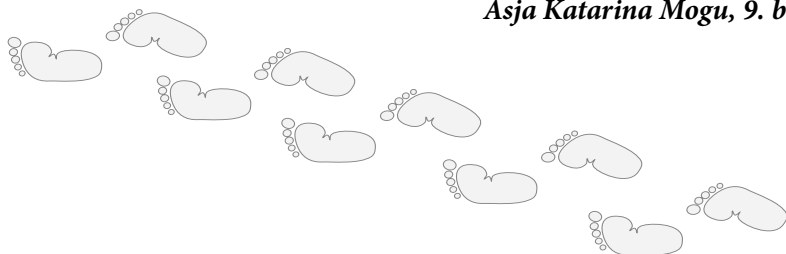
Tam, kjer moji starši živé,
kjer na vrtu rože cveté,
kjer na nebu ptice leté,
tam je moj dom, moje srcé.

To je moja domovina,
za katero so se naši predniki borili,
ker so vsi si jo lastili.
Na naših tleh bile so vojne in spopadi,
kmečki upori, bitke in turški vpadi.

Drugačnost narodov,
krasote mest, znamenitosti ... –
to lepote so v tujini,
a ni lepših jih stvari,
kot v moji so domovini.

Da majhen narod smo,
glasno povejmo,
da srce veliko nosimo,
dostojanstveno zavpijmo!
Da na najlepšem koščku velikanskega sveta živimo,
ponosno v kamen vklesajmo,
naj sleherni stih te pesmi moje
gre kot hvalnica v srce tvoje.

Asja Katarina Mogu, 9. b

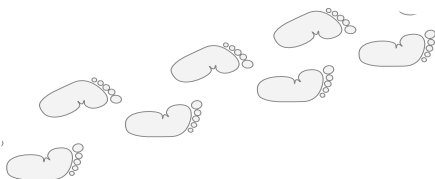
LJUBEZEN

Če imaš kakšno bolezen,
hitro pomisli na ljubezen.
Prve ljubezni se spomladi rodijo
in nikoli ne zbledijo.

Kdor ljubezen spozna,
ta bogat je za dva.
Ljubezni se ni moč upreti,
zato je nikoli ne skušaj zatreti.

Ema Ganzer, 2. a

MAKE UP

Make up je sama zabava,
ko čopiči letijo vsepovsod.
Lepe senčke, puder svetel, malo šminke
in že za v revijo si!

Ko ven greš,
gledajo te vsi,
prelepa si jim ti.

Prideš iz zabave,
pa te čaka polno dela,
saj čopiči potrebni pranja so.
To zamudno delo je,
ker veliko potrpljenja potrebno je.

Lara Simončič in Brina Koštomaj, 6. a

MOJA RODNA VAS

Na koncu ulice že desetletja stoji,
le črna mačka v njej še živi.
S praprotjo obdana,
v srcih zakopana.

Nihče ne upa tja dol,
k hiši moji majhni, ljubi,
kjer je le še stol,
na katerem so me zibáli.

Spomnim se kamina,
ob katerem je bila včasih vsa družina,
sreče na očetovem obrazu,
ko nam kruha je delil.

Nihče ga ni kot jaz poznal,
zakaj sem ga torej izdal
in odšel od doma študirat drugam,
ko je on postal bolan?

Izdelal mi je ladjico,
ki sva jo v bližnjem potoku spustila,
neštetokrat slavil sem zmago,
ko sva skupaj ribe lovila.

Nikoli pozabil ni nobene obljube –
zgradil nam je hiško,
postavil ograjo,
še lipo posadil,
se v njeni senci hladil.

Zdaj pa otroci pred hišo stojimo,
solze nam po licih polzijo!
Za lepo otroštvo, spomine
dragi oče, hvala!

Gloria Šegula Šraj, 9. a

UMETNOST

Kaj je umetnost?
Je umetnost biti pesnik
in poezijo napisati
ali dobro pesem zrecitirati?

Dobre rime zlagat znat
ali polno verzov na papir dat.
Nič od tega ni pomembno,
če imaš dobro domišljijo.

Vse to lahko je le zabava,
če tvoj um se z mislimi poigrava.

Brina Koštomaj, 6. a

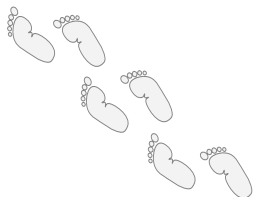

PESEM O MOJEM ATIJU

Ko zaprem oči,
v atijevo naročje prihitim.
Moj ati je res zlat,
saj ko skoraj že spim,
na moje rožnato lice
njegov poljub mi prihiti.

Ko globoko že spim,
njegov nasmeh v sanjah
res lepo doživim.
Njegova ljubezen do mene
res neprecenljiva je,
zato najboljši ati na svetu je.

Darma Fenos, 5. a

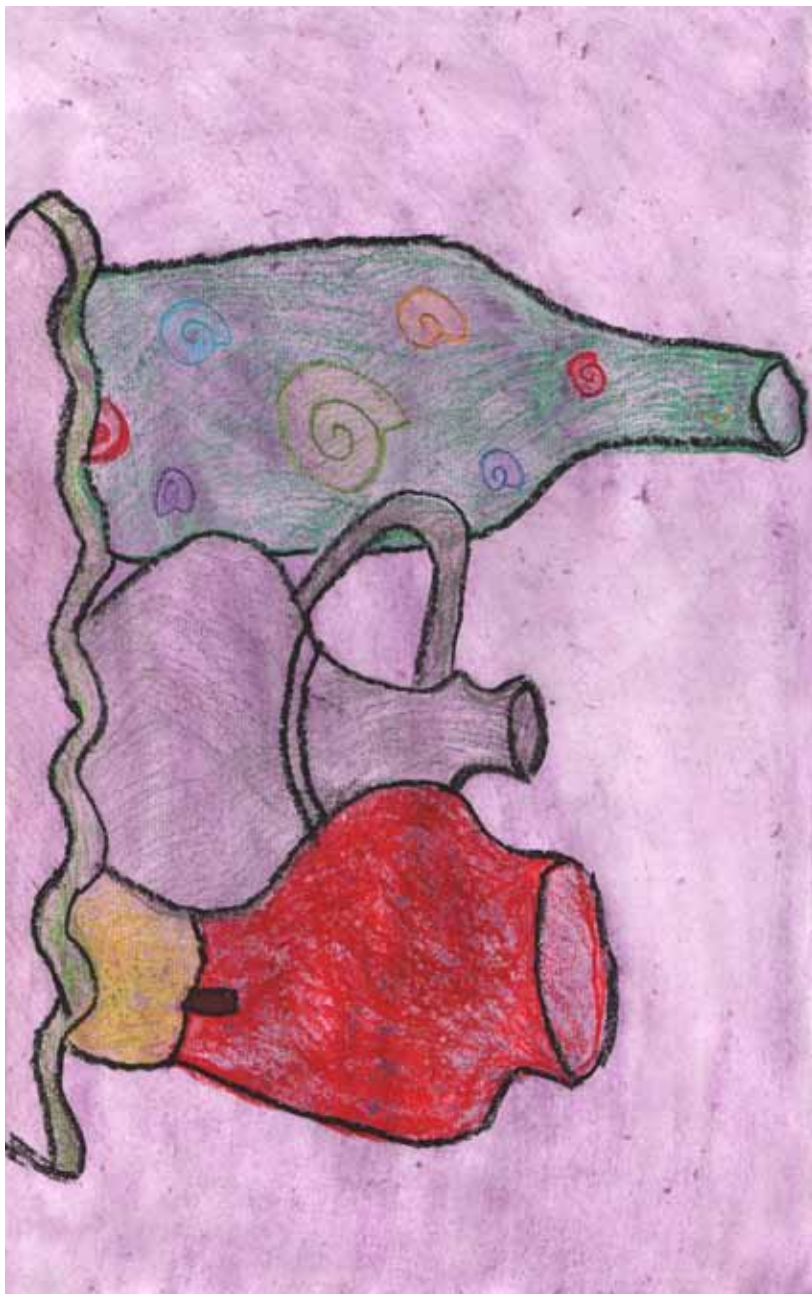

Lina Horvat, 7. a

Jana Dokl, 6. a

Živa Žnidarič, 4. a

ZIMA

Zima je, zima je,
vsi veselimo se.
Zima je, zima je
snega si želimo.
Zima je, zima je
kapo nataknimo.
Zima je, zima je
ušesa si pokrijmo.

Zoja Filip, 5. a

NEKOČ

Nekoč so si vsi zgodbe pripovedovali,
računalnika sploh niso poznali.
Raje so se igrali
in se zraven dobrim šalam smejali.

Ko so si zgodbe govorili,
so zraven toplo mleko pili.
Zalivali so rože
ter se oblačili v oblačila iz živalske kože.

Znali so si sami kosilo narediti,
ničesar niso rabili kupiti.
Verjeli so v božička,
tistega srečnega možička.

Nekoč je bil za njih raj,
pravi pravljичni kraj.

Vita Lazić, 7. b

OTROŠTVO

Otroštvo je ena najlepših stvari,
ko srce zaigra
in ljubezen poleti vse tja do neba.

Otroštvo je lepo,
a včasih malo naporno.
Takrat se spomniš na najlepše trenutke,
lepo obarvane kot lutke.

Takrat smo se igrali
in zgodbe poslušali.
Bilo je zelo lepo,
a otroštvo se je postaralo.

Zdaj ni več prej ali nekoč,
le važno je, da smo iz tega pridobili moč.

Vita Lazić, 7. b

ZIMA

Zima prihaja,
snežna je vsa.
Snežna odeja
zimsko je vsa.
V snežaka vržemo
kepe tri.
Vzamemo sani,
pohitimo v snežne dni.

Tjaša Krajnc, 1. a

MIŠKA IN TRIJE PALČKI

Trije palčki po gozdu so hodili
in malo miško so odkrili.
Na vejo so jo položili
in ji hrano ponudili.

Trije palčki nazaj so se vrnilo,
da bi miško posvojili.
Miška zjutraj je zbežala,
da bi svobodna ostala.

Brž, brž, brž,
brž, brž, brž,
miška je bežala
in jim urno je zbežala.

Glorija Panikvar 1. a

MOJ OTROK IMA VROČINO

Moj otrok ima vročino,
čelo mu kot peč žari.
Hitro sirup, čaj, obkladek
in povrh tabletke tri.

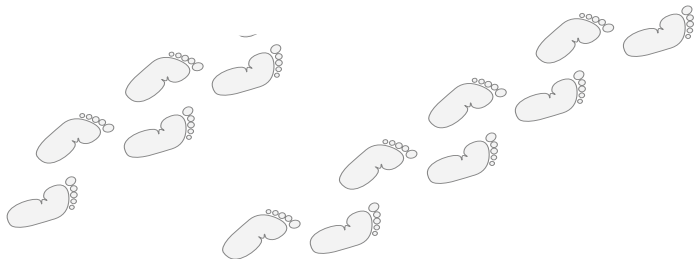
Ja, otrok ima vročino!
Tudi to se kdaj zgodi,
s skrbno nego in zdravnikom
vse bo v redu, brez skrbi.

Alen Nikl, 5. b

SVET

Svet se le naprej vrti,
nazaj ga mogoče zavrteti ni.
Na svetu je veliko trpljenja
in napačnih stvari,
za katere nekaterim mar ni.
Nekateri ljudje misliti ne pustijo si,
kaj drugim na svetu se godi.
Svet pravičen ni,
saj je veliko vojn in skrbi,
medtem ko drugi ljudje,
sladko pogledajo naprej.
O kaj bi bilo,
če na svetu vse lepo bi bilo?
Če vsi srečni bi bili
in brez težav nastopil dan bi?
A na svetu ni tako,
ni vse rožnato,
kot mislili smo,
ko mlajši smo bili.
A prenehati upati ni,
saj morda se kdaj zgodi,
da na svetu srečni bomo vsi.

Evelina Palushaj, 8. b

HRUŠKA NESREČNICA

Sem hruška,
hruška debeluška,
na travniku sedim
in se veselim.

Nato pa pride ježek,
ježek Bežek,
pobere me takoj,
odnese me s seboj.

Bodejo bodice,
ježeve kraljice,
če si dober ježek,
ne boš pohrustal me ti Bežek.

Daša Veldin, 5. b

Živa Žnidarič, 4. a

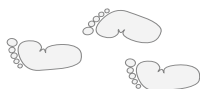
BOŽIČ JE PRED VRATI

V naši hiši že stoji
bleščeča smrečica.
Z okraski okrašena je
naša jelkica.

Božiček že prišel je,
nas vse obdaril je,
vsi veseli smo,
ko darila odpiramo.

Ela, Ema, Eva
darila so dobile:
punčke, žoge in še kaj
za vsako najde se marsikaj.

Drugo leto spet
se bodo veselile,
ker božič spet prišel bo
in z njim gospod Božiček.

Neja Gajzer in Ela Holc, 5. b

Prazniki

Prazniki pred vrati so,
veliko snega nasuli so.
Jelko še postavimo,
darila že zavita so.
Škrati pridno delajo,
da Božiček zamudil ne bo.
Zvončki pozvonili so,
darila vsi dobili smo.

Nel Cartl, 5. b

PRIJATELJSTVO

Prijateljstvo je lepi dar,
kar je želja vsakogar.
Življenje brez prijateljstva
je kot prazna skledica.

Prijateljstvo je lepi dar
kakor polna mavrica zlata.
Življenje brez prijateljstva
je brezbarvna mavrica.

Prijateljstvo je lepi dar
kakor dobra tortica.
Prijateljstvo je brez meja
kakor lonec poln zlata.

Alisa Leber, 5. b

PRAZNIKI

Prazniki so čas,
ko se veselimo,
pečemo piškote,
napišemo, kaj si želimo.

Družabne igre igramo,
smrečico postavimo
in pesmico zapojemo.
In ko konec je božiča,
smrečico podremo
in že se januarju smejemo.

Ela Vidovič in Kaja Predikaka, 4. b

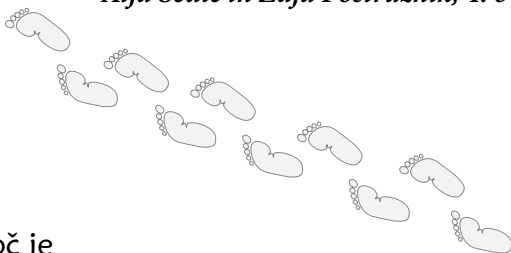
POČITNICE

ZIMA IN POČITNICE SO TU,
JU HU HU!
ČEPRAV NA SNEGU MRZLO JE,
ZABAVA NIKDAR KONČA SE NE.

MIKLAVŽ, DEDEK MRAZ IN BOŽIČEK SO TU,
ZATO JE VESELJE SPET,
JU HU HU!
PIŠKOTI V HIŠI SO ŽE ZADIŠALI,
POHRUSTAJMO JIH, HVALA MAMI!
KER POČITNICE SO ŠE TU,
LAHKO VRISKAMO
JU HU HU!

NOVO LETO ZAČELO SE JE
IN ŠOLA PRIŠLA NAZAJ JE.

Alja Sedič in Zaja Postružnik, 4. b

NOČ JE

Noč je
in sonce je šlo za goro.
Noč je
in ptički nič več ne pojo.
Noč je
in luna prišla je na nebo.
Noč je
in v hišici tam dojenčki se zibajo.

Nea Majerič, 3. b

MOJA PRIJATELJA

Branko je nagajiv,
ampak vseeno očarljiv.
Ima dolga ušesa,
mehek repek in ostre zobe,
da lažje korenček poje.

Ima tudi soseda,
s katerim se prepira,
ampak vseeno ga podpira.
Sosed ni zajec in ne slon,
temveč je morski prašiček,
ki mu je všeč Brankov kotiček.

Vsak dan ju pozdravim
in ju lepo nahranim.
Vesela sem, da ju imam,
ker osrečujeta me vsak dan.

Špela Kokot, 4. b

NOGOMET

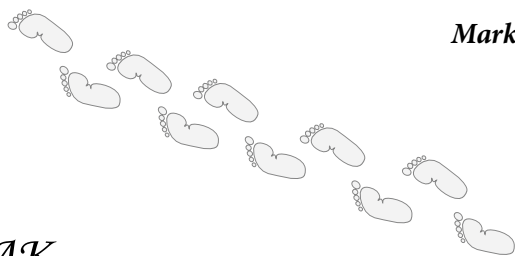
Pri nogometu se za žogo podi,
žonglira, šutira.
Na tekme pridejo ljudje,
da z nogometaši se veselé.
Tam množica jih je,
nas ne briga za vse.
Treningi naporni so,
vendar se jih veselimo,
od tam nikdar igrišča žalostni ne zapustimo.

Nace Kolar, 3. a

SNEŽAK

Snežak, oj snežak,
stopil se je,
kljub vsemu zanima me,
kje je.
Sem policijo poklical,
mi niso verjeli,
sploh me niso resno vzeli.
Sem na reševalce se obrnil,
nihče nič mi ni odvrnil.
Snežak, oj snežak,
le kje si?
Te iščem veselo,
tvojo kepo debelo.
Ne najdem te,
kam si se skril?
Sem snežaka novega naredil,
ker sem starega izgubil.

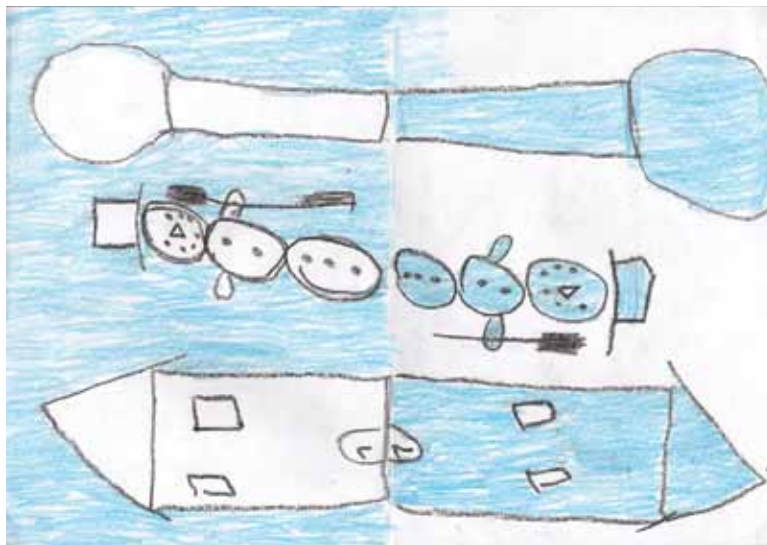
Mark Tavčar, 5. b

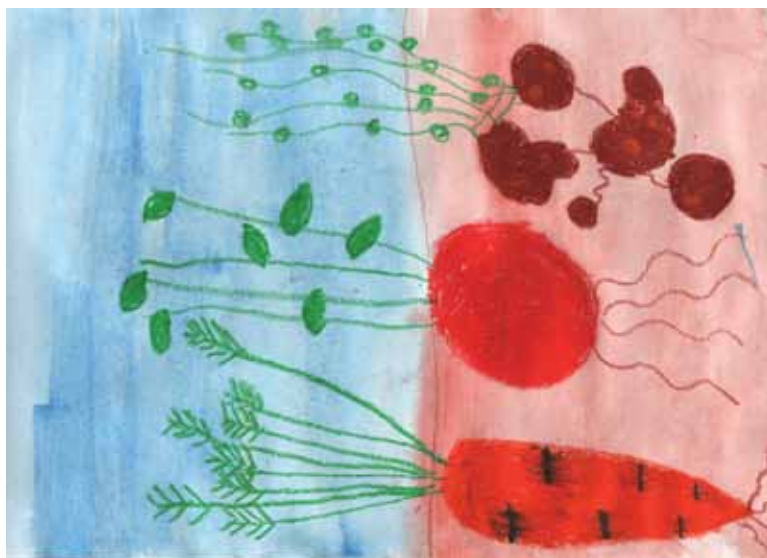
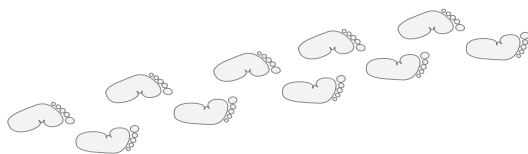
SNEŽAK

Postavi me lahko vsak,
malokateri mi je čisto enak.
Lahko sem velik, majhen, debel ali suh.
Ko pa pride sonček močan na nebo,
nič ne skrbi, drugo leto me spet vidiš tu,
ker jaz sem SNEŽAK, juhuhu.

Luna Žgalin, 3. a

Ena Balta, 1. a

Alen Gojčič, 1. b

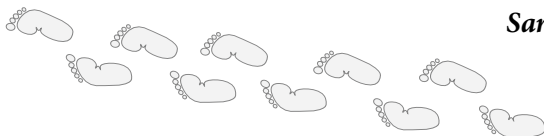
PRIJATELJSTVO

Ko v temi ozrem se naokoli,
samota v srcu kar boli.
A ko začutim malo bolje,
vem, da prijatelj ob meni stoji.

Prijateljstvo je lepa stvar,
če prepustiš se, začutiš njen čar.
To je veselje, pomoč in podpora,
prijatelju si vedno opora.

V prijateljstvu ni prostora za laži,
izdajstva in nesramnosti nikoli ni.
Vedno prijatelju ob strani stoj,
vsakič ko v sebi bil bo kak boj.

Nesrečen, zmeden ali vesel,
s prijateljem vsak boš trenutek ujel.
Zato prijateljstvo k sebi povabi
in nikoli, nikoli ga ne pozabi.

Sara Desku, 7. b

ŠOLA INVALIDOV

V šoli invalidov se učijo govoriti z rokami,
učijo to se s kazanjem
in še s kakšnim sporazumevanjem.
Invalidi so ljudje kot mi,
zato podarimo jim spoštovanje vsi.

Tiana Mlakar, 3. b

KEMIJA

Kemijo v šoli se učimo,
veliko novega storimo.
Učiteljica Darja nam pomaga,
poskuse nam razlaga.

Vse te formule, spojine,
kovine in nekovine,
a so to kakšne sestavine?
Iz H_2O lahko sestaviš pravljico,
pri H_2SO_4 pa moj vlak znanja že iztiri.

Periodni sistem imamo vsi,
da formule bi vedeli.
Zelo zanimivi so elementi,
še bolj pa so nam všeč eksperimenti.
Zdaj test smo odpisali,
vso znanje smo oddali.
Vsi si res želimo,
da dobro oceno dobimo.

SNEŽAK

Nika Urek, 8. a

Tri kepe kotalimo
in se za njimi podimo.
Sestavimo jih skupaj,
odnesemo jih ob hišo tukaj.

Dodamo še korenček,
klobuk, palice in kamenček.

Končan je snežak,
zdaj pa še sledi velik medenjak.

Ela Milošič in Eva Horvat, 6. b

NOVO LETO

Novo leto je prišlo
in vsi veseli smo.
Vsi pred jelko zbrani
in veseli smo.

Dedek Mraz okrog hiti
in otrokom darila razdeli.
Jelko postavili smo
in bleščeče okrasili jo.

Darila že odpiramo
in se širokih ust smejemo.
Res je lepo to NOVO LETO!

Nina Hodnik, 3. b

ZIMA JE TU

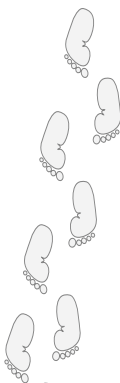
Snežinke bele padajo,
zeleno travo prekrivajo.
Vse belo je okrog,
to snežna je odeja.

Zima je tu,
keksi se pečejo,
Božiček k nam je prišel
in vsi veseli smo.

Vsi v posteljo so šli,
se v jutro zbudili,
snežne pokrajine se razveselili
in darila odvili.

Ammar Vertič, 3. b

JELENČEK

Jelenček skaklja po belih poljanah,
pa si domišlja, kako bi letel.
Potlej pa k njemu pristopi Božiček
in mu pove: »Ja, jelenček, ti boš danes letel!«
Potem se zahahlja in v goščo odkoraka.
Jelenček je zmeden.
Ali je res, ali je sanjal?
Potem pomane si oči
in naenkrat poleti.
V zraku dela lupinge
in strašno se zabava,
potlej pa prileti na tla in reče:
»Auuu, to ni več šala!«

Tisa Julija Golob, 3. a

ŠOLA

Šola zabavna je,
v njej učimo se,
ustvarjamo, telovadimo
in veselimo se.

Urn timer dolg imamo,
pa nam hudega nič ni,
saj novih znanj
in veščin spoznamo.

Učiteljica pred tablo stoji,
včasih grdo gleda,
včasih se smeji,
še posebej, če znamo vse mi.

Blaž Kustor, 3. a

ZIMA

Zima je tisti letni čas,
ko največkrat rado zebe nas.
Zato kape in šale privlečemo na plan,
saj to potrebujemo skoraj vsak zimski dan.

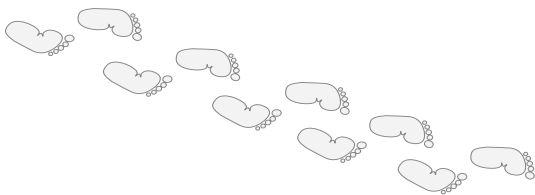
Kljub temu se zime vsak veseli,
še najbolj pa veselih decembrskih dni.

Božiček, Miklavž in dedek Mraz
v tem letnem času obiščejo nas.
To trije dobri so možje,
ki darila otrokom pod jelko položijo.

Potem pa novo leto sledi,
ko ognjemeta se vsak veseli.
S polnimi čašami čakamo vsi,
da polnoč odbila bi.

Nato že kmalu pride čas,
ko sneg skupni
in povsod po pomladi zadiši,
nakar se zima poslovi
in vse se razcveti.

Stina Lah, 7.a

Eva Hvalec, 3. a

Bruno Bali, 6. a

MOJE MALE MUČE

Majhna sem bila,
sem mucke dobila,
mucke so mijavkale
in se igrale.

Največji in najlepši je muc Miki,
ki je zaspanček postal.
Dolgorepi Nacek pa je pravi lovec postal,
po celi hiši je vse miške pregнал.

Seveda jih je veliko pohrustal,
a lenemu Mikiju nobene ni dal,
a mucu Mikiju so se sline cedile.
Mijav, mijav, mijav,
zato je pravi zadrenec postal.

Eva Ritonja, 3. b

Zara Šoštarič, 8. a

SNEŽAK IN BOŽIČEK

Snežak stoji.
Ko Božiček prihiti,
snežak oživi,
vpraša Božička, če darilo dobi.
Božiček darilo mu da,
da v mrzli zimi ne bo zeblo ga.
Potem pa odhiti,
ker darila odnašati želi.

Božiček je tu,
Božiček hiti,
da vse obdari.

Ko božiča konec je,
Božiček spat odpravi se,
saj naspati mora se,
da skozi dimnike plazil se bo
in darila raznašal konec leta spet bo.

Nejc Rozman in Nik Tavčar, 6. b

PETER VETER

Peter Veter je doma,
Mica Pica v gozd je šla,
Nace Pace šteje race,
Cilkov Tine je maline,
Binca vode se boji,
Cmokov Franci zdaj lovi,
kužka Manca se boji.

Nea Majerič, 3. b

NOVO LETO

Novo leto je veselo.
Do polnoči pokonci smo,
ognjemeti pokajo,
polno barv je nebo,
povsod se razkazujejo.

Odštevamo že vsi,
prijatelji in sorodniki.
Ko pri ničli se ustavimo,
vsi zaspani smo,
srečni si voščimo,
vsi veseli smo
in nazdravimo

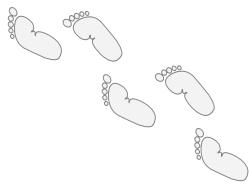
*Nejc Rozman, Nik Tavčar, Tristan Merc,
Kajetan Kelnerič, 6. b*

Žiga Arnuš, 9. a

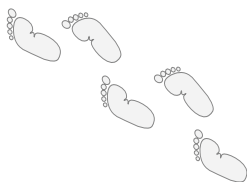
NARAVA

Prelepa si narava,
ko barvno vse cveti.
Umetnost si ti prava,
lepota kar naokrog leti.

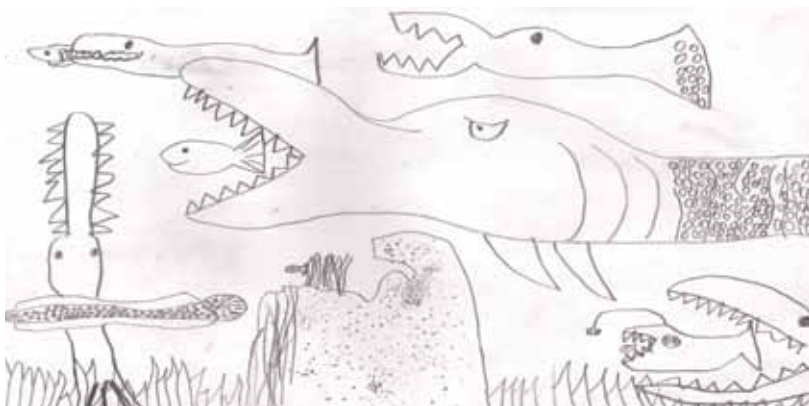
Primerjati se ne da,
s širjavo neskončnega neba.
Nato človek pridrvi
in te močno spremeni.

Lepo je bilo videti
znanstvenike izumljati,
ampak ko človek izdeluje,
lahko naravi to škoduje.

Ampak zdaj že človek ve,
kako to v naravi gre!
Onesnaževanje ni lepo,
saj bo to za nas slabo.

Matija Bojnec, 9. b

Ajda B. Ritoša, 4. a

ČAS

Čas izteka se nam hitro,
ure, dnevi, tedni, leta!
Le kam vse to beži,
le kam se vsem tako mudi?

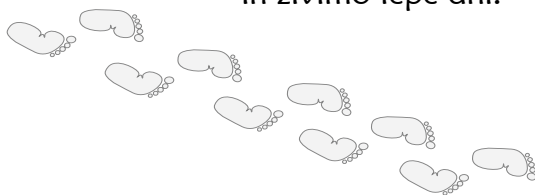
Vsi bi enkrat vsaj želeli,
da lahko bi čas nazaj zavrteli.
Da lahko bi užili lepe trenutke,
jih nikoli pozabili,
knjigo časa dopolnili.

Časa ni nikoli preveč,
po navadi ga je vedno premalo,
da bi vsi lahko vsaj malo
pogledali v čase stare,
se spomnili na pretekle dni.

Izkoristimo svoj čas življenja,
užijmo te trenutke krasne,
ki bi jih najraje
spremenili kar v brezčasne.

Vendar čas nikoli nas ne čaka,
mi bojujemo se z njim,
zato ohranimo spomine
in živimo lepe dni.

Vita Koren, 8. a

LJUBEZEN

Ljubezni je dovolj za vse,
tudi za tiste nesramneže.
Ljubezen objame naše srce,
naše možgane in naše roke.

Ljubezen je z nami globoko v srcu
in vedno nas greje,
saj pri ljubezni nikoli ni meje.

Ljubezen ni popolna,
kot ljudje dela napake,
včasih nam prikaže tudi črne oblake.
Brez ljubezni se ne da živeti,
saj le z njo se da marsikaj preboleti.

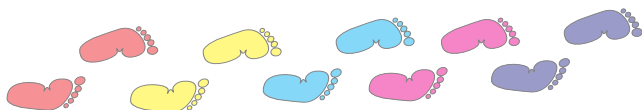
Adriana Brumen, Lia Kampl in Lili Fridauer, 7. b

Brina Malovič, 1. a

Vita Koren, 8. a

Odgovorna urednica:

Pesmi zbrala in uredila:

Mentorica likovnih ustvarjalcev:

Grafično oblikovanje:

Založila in izdala:

Tiskanje:

Naklada:

Helena Ocvirk

mag. Renata Debeljak

Nina Kolarič

Peter Majcen

Osnovna šola Olge Meglič Ptuj

Kešnerič Alekšander s. p.

130 izvodov

V Ptuj, februarja 2018

